
Húsvét Szent Háromnapja

Húsvétvasárnap, B évben

ApCsel 10,34a.37-43 ■ Kol 3,1-4 vagy 1Kor 5,6b-8 ■ Jn 20,1-9

„Aki hisz, elnyeri bűnei bocsánatát.”

Krisztus dicsőséges testben való föltámadásának eseményével nem olyan kapcsolatban vagyunk, mint eggyel a régmúlt események közül, amelynek valamiképpen haszonélvezői vagyunk.

Annak a hitnek, amely a szeretett tanítvány szívében fogan meg először a lepleket látva – még mielőtt Jézus megjelent volna neki –, köze van a mi mostani életünkhöz; belenyúlik legszemélyesebb életrétegünkbe, sőt életünk lényegét képezi.

Ez lesz nyilvánvaló az Olvasmányból, a Pünkösdi lángtengeréből előlépő Szent Péter beszédéből: *„Aki hisz, elnyeri bűnei bocsánatát.”* A bűnbocsánat újjáteremtés. Jézusba kapaszkodva kiléphetek eddigi életem halotti lepleiből, s a hit által Jézusba iktatva az anyag, az ösztönök és az egész világ fölötti uralomban részesülök. A bűnbocsánattal visszaadta szabadságomat. Nem számít többé a múlt. Szent halála végtelen érdemeiért megnyílt előttem az atyai háznak, Isten belső életének ajtaja. Ez a belső, lényegében láthatatlan történet, Húsvét lényege itt és most érint engem. A megbocsátás oly nagy esemény, hogy az életünk értelme függ tőle. Ha nem bocsát meg, akit szeretünk, s akit megbántottunk, akár az öngyilkosságig menően is értelmét veszti a létezés. Ezért Húsvét töredelmes szentgyónás nélkül nem Húsvét, legfeljebb csak annak utánpótlása, mert csak így valósulhat meg, hogy aki hisz benne, elnyeri bűnei bocsánatát.

A választható két Szentlecke bármelyikét is olvassuk a mai napon, mindkettő arról szól, hogy Jézus Krisztus feltámadása itt és most számunkra létező, bennünk végbemenő esemény is egyben: *Meghaltatok* – olvassuk a kolosszei levél részletében –, *és életetek el van rejtve Krisztussal az Istenben*. Életünk magja: személyiségünk, lelkünk minden örökkévalóságra rendelt képességével együtt (szabadság, szeretetre való képesség, értelem, akarat) a hit által Krisztussal Isten legbelső életébe lett beágyazva. Ez a feltámadás előzetes eseménye, lényege, elővételezése. Attól függ a mi üdvösségünk, hogy ezt mennyire vállaljuk fel, mert egy ajándékot el is kell fogadni.

Mennyiben haltál meg az Istent visszautasító világ számára és szakítottál eddigi bűnös életeddél? *„Nem tudjátok, hogy egy kevés kovász az egész tésztát megkeleszti?” El a régi kovással!* – írja az Apostol az első korintusi levélben. A Húsvét előtti életből semmi rosszat, alantásat bele ne keverj Húsvét utáni életedbe. Nem arról van szó, hogy mindjárt vétkezhetetlenné válj, hanem hogy ne alkudj meg rosszra való hajlamoddal. Ebből fakad Húsvét múlhatatlan ragyogása és békessége, mellyel köszönt bennünket a mai napon a Feltámadott.